

Stečajna masa iza NERO d.o.o. u stečaju, Pula

Adresa za primanje pismena

Stečajni upravitelj

Damir Majstorović

Koparska 37

52 100 Pula

Pula, 08.08.2022.

Na broj : 9 P- 301/18
TRGOVAČKI SUD U PAZINU
52 000 PAZIN

PRAVNA STVAR

TUŽITELJ : Stečajna masa iza NERO d.o.o. u stečaju, Pula, OIB : 10854057462, zastupano po stečajnom upravitelju Damiru Majstoroviću

TUŽENIK : JULIUS MEINL BONFANTI d.o.o., Brezje, Ljubljanska ulica 4, 10 431 Sveta Nedjelja,
OIB : 39546130894

Radi : utvrđenja i isplate

VPS : 28.110,00 kn

REVIZIJA TUŽITELJA

Tužitelj pravodobno podnosi reviziju protiv presude Visokog trgovačkog suda RH pod poslovnim brojem 24PŽ-1090/2022 od 01. lipnja 2022., i to iz razloga predviđenih člankom 373.a., stavak 1., točka 2. Zakona o parničnom postupku, budući da je drugostupanjski sud odbio žalbu i potvrdio prvostupanjsku presudu na temelju isprava i izvedenih dokaza koji se nalaze u spisu, a koje prvostupanjski sud nije uzeo u obzir prilikom donošenja prvostupanjske presude.

OBRAZLOŽENJE

Napadnutom presudom odbijena je žalba tužitelja protiv presude Trgovačkog suda u Pazinu broj P-301/2018 od 21. prosinca 2021. i potvrđena prvostupanjska presuda.

Drugostupanjski sud u obrazloženju presude navodi kako je prvostupanjski sud prilikom donošenja prvostupanjske presude pogrešno primjenio materijalno pravo, ali da je pravilnom primjenom materijalnog prava trebao jednako odlučiti o tužbenom zahtjevu.

Drugostupanjski sud navodi kako se u predmetnom slučaju ne radi o pobojoj pravnoj radnji i to ne iz razloga što nisu ostvarene sve pretpostavke za pobijanje pravnih radnji predviđene Stečajnim zakonom (kako to obrazlaže prvostupanjski sud) već iz razloga što su se stekli

uvjeti za prijeboj iz članka 103., a u svezi s člankom 105. Stečajnog zakona. Naime, prema obrazloženju drugostupanskog suda, uvjeti za prijeboj stekli su se prije dana 19. veljače 2015. kao dana otvaranja stečajnog postupka nad tužiteljem, a samim time prijeboj nije pobojna pravna radnja jer su postojali zakonski uvjeti da se isti izjavi i takav prijeboj nije protivan odredbama članka 105. Stečajnog zakona.

Drugostupanjski sud u predmetnom slučaju pogrešno primjenjuje materijalno pravo jer izjednačava uvjete za prijeboj u stečajnom postupku s pretpostavkama za pobojnost pravne radnje stečajnog dužnika. Člankom 103. Stečajnog zakona propisano je da ako je stečajni vjerovnik u vrijeme otvaranja stečajnog postupka imao, na temelju zakona ili ugovora, pravo na prijeboj, otvaranje stečajnog postupka je bez utjecaja na to njegovo pravo. Međutim, člankom 105. utvrđene su okolnosti pod kojima prijeboj nije dopušten, a jedna od tih okolnosti pod kojima prijeboj nije dopušten jeste slučaj kada je stečajni vjerovnik mogućnost prijeboja stekao pobojnomo pravnom radnjom.

Drugostupanjski sud nije utvrđivao utemeljenost utvrđenja prvostupanjskog suda glede postojanja pretpostavki za pobijanje radnji stečajnog dužnika već je iz puke činjenice da su uvjeti za prijeboj nastali prije otvaranja stečajnog postupka zaključio da nije ispunjen uvjet iz članka 105., stavak 1. točka 4. Stečajnog zakona, odnosno da se ne radi o pobojnomo radnji. Međutim, članom 128., stavak 2. Stečajnog zakona određeno je kako se može pobijati pravna radnja poduzeta NAKON PODNOŠENJA PRIJEDLOGA ZA OTVARANJE STEČAJNOG POSTUPKA kojom se jednom stečajnom vjerovniku daje ili omogućava osiguranje ili namirenje na način i u vrijeme u skladu sa sadržajem njegovog prava (kongruentno namirenje), ako je u vrijeme njenog poduzimanja vjerovnik znao za nesposobnost za plaćanje ili za prijedlog za otvaranje stečajnog postupka.

Slijedom navedenih zakonskih odredbi uvjeti za pobojnomo pravne radnje određuju se u odnosu na datum podnošenja prijedloga za otvaranje stečajnog postupka, a to je, kako u svojoj presudi utvrđuje i drugostupanjski sud, 28. siječanj 2014. dok su se uvjeti za prijeboj stekli 07. ožujka 2014., dakle nakon podnošenja prijedloga za otvaranje stečajnog postupka. Dakle, sama mogućnost prijeboja nastala je pobojnomo pravnom radnjom te je time ispunjena pretpostavka iz članka 105., stavak 1., točka 4. Stečajnog zakona po kojoj prijeboj nije dopušten.

Drugostupanjski sud nije utvrđivao utemeljenost navoda prvostupanjskog suda koji se odnose na nedostatak jedne pretpostavke za pobojnomo pravne radnje već je temeljem činjenica koje je utvrdio prvostupanjski sud pogrešno primjenio materijalno pravo i to odredbe Stečajnog zakona koje se odnose na pobijanje pravnih radnji stečajnog dužnika. Pogrešnim tumačenjem navedenih odredbi drugostupanjski sud utvrđuje kako činjenica da je neka radnja poduzeta prije otvaranja stečajnog postupka automatski znači da se ne radi o pobojnomo pravnoj radnji, a što je suprotno odredbama Stečajnog zakona koje reguliraju institut pobojnih pravnih radnji. Slijedom logike drugostupanjskog suda taj institut je potpuno suvišan jer bi se odnosio samo na pravne radnje nakon otvaranja stečajnog postupka, a što je u suprotnosti s njegovim smislom, a posebice imajući u vidu činjenicu da se najveći broj pobojnih pravnih radnji stečajnih dužnika odnosi upravo na zlouporabu instituta prijeboja.

Slijedom navedenog tužitelj predlaže Vrhovnom sudu RH da ukine napadnutu presudu i predmet vrati prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje.

Sukladno odredbama članka 94-a Zakona o parničnom postupku stečajni upravitelj revidenta dostavlja presliku svjedodžbe o položenom pravosudnom ispitu.

Stečajni upravitelj :
Damir Majstorović, dipl.iur.

Prilog .

1. Preslika svjedodžbe o položenom pravosudnom ispitu